

1. tézisfüzet

1. tézis

Az építészet nem az önmegvalósítás eszköze kell legyen, hanem felelősségteljes, körültekintő válaszadás egy minden korban feltett kérdésre.

Mi építészek a munkánkkal nagy hatással vagyunk a környezetünkre, még akkor is, ha ezt nem mindig ismerjük fel egyértelműen. Hiszen egy épület nem egy apró tárgy, amelyet zsebberé vágunk, vagy letakarhatunk egy lepedővel, elrejtve így azt a kíváncsiságot a szemek előtt. Fontos, hogy tudatában legyünk annak, hogy minden egyes ház, ami megépül vizuális ingereket vált ki azokból, akik látják azt, ezáltal hatást gyakorolva a személy tudatára (vizuális nevelés). Az építészet nem csak egyes kiválasztott alkotók, vagy a szakma problémája, hanem az egész társadalom kiemelt fontossággal bíró ügye.

2. tézis

Fontos egyensúlyt tartani a virtuális közösségekben való kommunikáció és a személyes dialógusok arányában.

A közösségi oldalak használata az emberek többségének napi rutintevékenységgé lépett fel. A virtuális közösségi felületek nem pótolják a személyes találkozásokat. Azonban kiváló felületet képeznek gyorsabb, könnyebb kommunikációra, ezért a megfelelő módon kell használni azokat! A jelenlegi fiatal generáció alapvető igénye az interakció, a virtuális kommunikáció. De kordában kell tartani ezeket, hiszen a személyes kontaktus megteremtése legalább akkora, ha nem nagyobb szereppel bír.

3. tézis

Az egyetem alapvető feladata, hogy megteremtse a lehetőséget innovatív gondolatok megszületésének.

Az egyetemi légkör, környezet az egyik legalkalmasabb hely arra, hogy megszülessenek olyan innovatív gondolatok a hallgatók és oktatók együttműködése révén, amelyek sokszor elrugaszkodnak a valóságtól, azonban előremutatóak és inspiratív hatnak a szakmában tevékenykedő kreatív elmékre. A szakma feladata pedig hasznosítani az értékes, új gondolatokat.

4. tézis

Lehetőséget kell biztosítsunk a hallgatóknak vízióik kiterjesztésére.

Különböző generációk, különböző problémákkal szembesülnek, így a kihívások és az arra adott válaszok is értelemszerűen mások lesznek a kor szellemének megfelelően. Oktatóként és építészként is feladatunk az új szemléletmódok befogadása. A bolognai rendszer bevezetésével megszűntek a határok, a világ kitárult a hallgatók és oktatók előtt egyaránt. Így sokkal szabadabban szárnyalhatnak a gondolatok, azonban mindennek megvan a veszélye is, hiszen ha nem biztosítjuk az emberek számára helyben a munkahelyi lehetőségeket, megélhetés feltételeit, akkor könnyen dönthetnek úgy, hogy másik helyet választanak élettérként. A határok megszűnésével ez a folyamat is lényegesen egyszerűbb.

5. tézis

Minél több vélemény “ütközik” egy adott projekt megvalósításánál, annál körültekintőbb, és kreatívabb megoldások születnek. A csapatmunka és az interdiszciplinaritás elengedhetetlen.

Minden ember más személyiség, aki önálló akarattal, nézőponttal bír. Ezért fontos, hogy a műhelymunka, csapatmunka nehézségein túl észrevegyük azt, hogy mennyi előnye is van egy jól működő teamnek. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a minőségi oktatást - kvalitatív - fel kell váltsa egy sokkal személytelenebb kvantitatív rendszer. Biztosítanunk kell a hallgatóknak a megfelelő minőségű konzultációs lehetőségeket, hogy azáltal, hogy csapatban dolgoznak, saját személyiségük is fejlődni tudjon. Fontos ugyanakkor, hogy nyitottak legyünk más tudományterületeken kutatók szemléletére is, hiszen egy teljesebb kép megalkotásához ez is szükséges.

6. tézis

A hallgatói igények tükrében az oktatók szerepkörének, felfogásának is változni kell!

Az oktatóknak, ahogy mindenkinek, egy szemléletváltáson kell átesniük, hiszen egy jó tanár feladata nem merül ki abban, hogy megtartja az órát a katedra mögül. A Bologna-rendszer előnyei mellett alapvető hiányossága is van. A pedagógusok feladata felismerni a kiváló képességekkel rendelkező tehetségeket és támogatni őket a céljuk elérésében, továbbá olyan összetételű csapatok megszervezése, ahol mindenki megtalálja a helyét, ezáltal sikerélményhez juthat, hasznosnak érzi magát. Ez azonban, a hatalmas tananyag átadása miatt nem képezi az órarendi órák feladatát, hanem azon felül kell időt szakítani rá mind oktatói, mind hallgatói részről. A befektetett munka ugyanakkor kifizetődő mindkét fél számára, hiszen egy nyitott elme képes befogadni az újat, így a mester-tanítvány viszonyban nem csak a tanítvány lesz képes tanulni a mestertől.

7. tézis

Nem elég felismerni a tehetségeket, megfelelő feladatokat is biztosítani kell számukra.

A tehetséggondozás fontosságát nem elég felismerni felsőoktatási intézményeken belül. A magyar gazdaság nem használja ki a hallgatókban rejlő kapacitásokat. Kiemelt projektek, különleges megbízásokhoz kell juttatni a graduális és posztgraduális képzésben résztvevő fiatalokat, hogy friss gondolataikkal megoldják azokat a problémákat, amelyek a társadalom már nem alkalmas. A közbeszerzéses pályázatok helyett protekcionált megbízásokat szükséges adni. Ezeknek a feladatoknak megtalálása nem a hallgatók, de még csak nem is az oktatók feladata, hanem a társadalom kötelessége. Élő munkákat kell feladatként hallgatóinkra bízni, ahol idejekorán tapasztalatot szerezhetnek megfelelő koordinálás mellett.